

Запашна дорога

Марія Чепурна

Витіка малесенька доріжка
З-під мого кленового порога.
І тече, немов тепленька річка,
На велику польову дорогу,
Що так пахне дикими медами,
Сонцем і хлібами золотими.
Тулиться до неї, мов до мами,
Ніжний льон з квітками голубими.
Глянь, бджола із квітоньки-озерця
Вигляда в пилочку золотому,
Я дорогу цю візьму до серця
І, як маму, не віддам нікому.